

вадихме я от гроба, направихме ѝ сангък, пуснахме я във водата...

– Вземи си една крина злато и си иги!

Останал арабинът.

– Ти за какво се заглеждаш?

– Тя ме излъга, взе ми дрехите, взе ми коня и аз останах.

– Сега четиресет ножа ли искаш или четиресет коня?

Завързали го за конете и го направили на парчета.

– Ти за какво – казва, – какво толкоз стори.

– Аз – казва – продавах вода.

– Заведи ме при стареца. Заведи ме у тях!

– Аз взех, че отидох. Тя ме хареса, но ме излъга. И другарите ми ме излъгаха.

– Малко – казва – с кучетата, пък и с хората! Взех и набих жена си. А сега, като видях снимката – същата е!

Тя каза:

– Ти познаваш ли жена си?

– Познавам.

Отишла и го целунала.

– Познаваш ли ме сега? Аз съм сляпа!

– Познах те!

– Аха, ти ще станеш бей. Вземи сега облечи тези дрехи. Аз съм жена ти. Виждаш ли колко хора минаха през мен, за да открият истинския лъжец.

